

عنوان مقاله:

ضمان پزشک از منظر فقه امامیه

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی آزاد، دوره 10، شماره 36 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

خسرو حسین پور - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران (مسئول مکاتبات).

سید فضل اله موسوی - استاد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران (نویسنده مسئول).

خلاصه مقاله:

یکی از اساسی ترین نیازهای هر جامعه نیاز به پزشک است. به دلیل گریز ناپذیر بودن این نیاز و از طرفی تلف یا نقص ناشی از معالجه پزشک، ضمان پزشک از گذشته مورد توجه قرار گرفته است. بالتبع در فقه امامیه نیز بحث «ضمان پزشک» در ذیل بحث «ضمان» مورد مذاقه و بررسی از جنبه های مختلف قرار گرفته است. مشهور فقها معتقد هستند پزشک ضامن خسارات ناشی از معالجه می باشد هر چند در امر معالجه ماذون باشد و مرتکب تقصیر نیز نگردد و تنها راه عدم «ضمان پزشک» تحصیل براءت همراه با عدم تقصیر است. در مقابل این شهرت فتوایی، اقلیتی از فقها معتقدند با قیود مذکور پزشک ضامن نیست. هر دو گروه برای اثبات مدعای خود به دلایلی استناد کرده و در ضمن دلایل طرف مقابل را نیز پاسخ داده اند. در این نوشتار «ضمان پزشک» از منظر دو گروه اکثریت و اقلیت فقهای امامیه و دلایل هر کدام برای اثبات مدعای خود مورد ارزیابی و نقد قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

بابت، ضمان پزشک، تحصیل براءت، اذن و رضایت بیمار، تقصیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276750>

